

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Visternicean
Nina Vascan
Victor Burduh
Svetlana Filincova

Examinând recursul declarat de către Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobre,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Jarovțev împotriva lui Igor Mosin, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind declararea nulă a mărcii,

împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Igor Mosin reprezentat de avocatul Nelly Babcinschi, casată hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 07 august 2017, Veaceslav Jarovțev a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Mosin, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind declararea nulă a mărcii, ca fiind înregistrată cu rea-credință.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că 19 aprilie 2012, între Veaceslav Jarovțev și Igor Mosin a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care ultimul i-a vândut afacerea în domeniul curățătoriei covoarelor sub denumirea „Cistiulea” (Чистюля), contra sumei de 217 000 lei.

Reclamantul a menționa că, afacerea constă inclusiv din tot utilajul necesar pentru ea, precum și camionul Mercedes 902.6 pe care era amplasată publicitatea cu conținutul „Curățarea covoarelor și cuverturilor, Химчистка ковров и пледов, Новое немецкое оборудование, (Чистюля)”, fapt confirmat prin raportul de verificare tehnică nr.0042505 din 09 martie 2012 și permisiunea de amplasare a publicității, eliberată de către Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Poliției Rutiere nr. 7/1099 din 20 aprilie 2011.

Ulterior procurării și până în prezent a gestionat afacerea procurată, activând în bază de patentă de întreprinzător, dezvoltând-o din an în an. Astfel, Veaceslav Jarovțev în mod sistematic plasează publicitatea afacerii prin intermediul site-ului www.999.md. Deservește clienții în domeniului curățării covoarelor. Are semnate contracte cu diferite organizații pentru prestarea serviciilor de curățare a covoarelor.

A susținut că, pârâtul Igor Mosin cunoștea că Veaceslav Jarovțev activează în domeniu, folosind denumirea „Cistiulea” în activitatea sa, însă în luna aprilie 2017 a fost citat la poliție, unde i s-a adus la cunoștință că Igor Mosin a depus plângere referitor la acțiunile pretins ilicite, anume atunci a aflat despre existența mărcii „Cistiulea” înregistrată pe numele lui Igor Mosin.

Conform plângerii, pârâtul a invocat că este titularul mărcii „Cistiulea” înregistrată la AGEPI cu nr. 28322 din 10 iunie 2016 și că el folosește marca fără permisiunea lui Igor Mosin.

În opinia reclamantului, pârâtul a înregistrat pe numele lui cu rea-credință la AGEPI marca „Cistiulea”, cu scop de blocaj sau estorcere de bani, în pofida faptului că personal i-a vândut reclamantului afacerea cu această denumire și cunoscând cu certitudine că reclamantul folosea această denumire în activitatea sa.

Astfel, Veaceslav Jarovțev a solicitat în instanță declararea nulă a mărcii „Cistiulea” (Чистюля) înregistrată sub nr. 28322 pe numele lui Igor Mosin pentru produsele din clasa 35, 37 conform clasificării internaționale a produselor și serviciilor (CIPS) înregistrată la Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, ca fiind înregistrată cu rea-credință și încasarea de la Igor Mosin a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), a fost admisă acțiunea. S-a declarat nulă marca „Cistiulea” (Чистюля) înregistrată sub nr. 28322 pe numele lui Igor Mosin pentru produsele din clasa 35, 37 conform clasificării internaționale a produselor și serviciilor (CIPS) înregistrată la Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, ca fiind înregistrată cu rea-credință.

Prin decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Igor Mosin reprezentat de avocatul Nelly Babcsinschi, casată hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 25 iulie 2018, Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobrea depus cerere de recurs împotriva deciziei din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului declarat, Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobrea a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea precum și a săvârșit alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, aprecierea probelor de către instanța a fost arbitrară, erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 27 septembrie 2018, Igor Mosin reprezentat de avocatul Nelly Babcsinschi a depus referință la cererea de recurs declarată de Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobrea, prin care a solicitat respingerea recursului.

La 05 octombrie 2018, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință la cererea de recurs declarată de Veaceslav Jarovțev reprezentat de

avocatul Lilia Dobrea, prin care a menționat că referitor la procedura de înregistrare a mărcii s-a expus detaliat anterior, iar admiterea sau respingerea recursului rămâne la discreția instanței.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2018, recursul declarat de Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobrea a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că, decizia recurată a fost pronunțată la 07 iunie 2018, expediată părților prin intermediul poștei electronice la 03 iulie 2018 și prin intermediul oficiului poștal la 05 iulie 2018, fără a fi anexate probe ce ar confirma data recepționării acesteia, iar recursul a fost declarat la 25 iulie 2018, fapt ce atestă că recurentul s-a conformat normelor procedurale legale și a declarat în termen recursul.

În conformitate cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând hotărârea contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobrea este neîntemeiat și care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

În corespundere cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiectiilor sale, iar conform art. 130 al aceleiași legi instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Pe parcursul examinării cauzei în fazele procesuale anterioare s-a constatat cu certitudine că, la 19 aprilie 2012, Igor Mosin a vândut lui Veaceslav Jarovțev afacerea sub denumirea „Cistiulea” (Чистюля), care potrivit pct. 6.1 al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți, este compusă din utilaj tehnic destinat curățării covoarelor și accesorii.

Potrivit circumstanțelor prezentate de părți și constatate de instanțele inferioare, Veaceslav Jarovțev în mod sistematic plasa publicitatea afacerii prin intermediul site-ului de anunțuri www.999.md, presta clienților săi servicii de curățare a covoarelor precum și semna contracte în vederea prestării serviciilor de curățare a covoarelor.

Totuși, după încheierea contractului enunțat supra, Igor Mosin a depus cerere de înregistrare a denumirii „Cistiulea” (Чистюля) la Agenția de Stat pentru

Proprietate Intelectuală, fiind înregistrată după intimat sub nr. 28322 pentru produsele din clasa 35, 37 conform clasificării internaționale a produselor și serviciilor (CIPS).

Aflând despre înregistrarea mărcii dintr-o plângere penală depusă de Igor Mosin împotriva lui, Veaceslav Jarovțev s-a adresat în justiție cu acțiune privind anularea mărcii ca fiind înregistrată cu rea-credință.

În corespundere cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) al Legii privind protecția mărcilor, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă: solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Colegiul lărgit reține că, existența relei-credințe, condiție legală pentru anularea unei mărci înregistrate, este subordonată unor condiții cumulative legale, relativ la interpretarea dispozițiilor legale în materie: cunoașterea ”faptului relevant” (adică a existenței și folosirii unei mărci anterioare) - elementul obiectiv și intenția frauduloasă - elementul subiectiv. Niciuna dintre aceste condiții nu se substituie celeilalte, iar dacă s-a apreciat că există elementul obiectiv, instanța de judecată trebuia să analizeze cu aceeași rigoare și existența elementului subiectiv (dacă s-a constatat că există elementul obiectiv, elementul subiectiv nu se prezumă).

Astfel, în condițiile în care recurentul-reclamant – deși sarcina probei îi revenea - nu a administrat dovezi suficiente cu privire la faptul că Igor Mosin a înregistrat marca „Cistiulea” (Чистюля) în scopul de a-l împiedica să presteze în continuare serviciile, sau ca ar fi înregistrat marca fără a intenționa s-o folosească.

În opinia Colegiului, în mod corect instanța de apel a reținut că nu a fost dovedită existența elementului subiectiv, fiind justificată respingerea cererii de anulare a mărcii pentru rea-credință.

Mai mult, împrejurarea că Igor Mosin are sau trebuie să aibă cunoștința de faptul că un terț utilizează de multa vreme, un marcă identică sau similară pentru un produs identic sau similar, ce poate conduce la confuzie cu marca a cărei înregistrare se cere, nu este suficientă în sine pentru a stabili existența relei-credințe a lui Igor Mosin, reținând astfel că, în speță, nu s-a probat existența relei-credințe la înregistrarea mărcii de către intimatul-pârât, după cum s-a reiterat supra, nefiind dovedită intenția de a împiedica un terț să comercializeze propriile produse (servicii) și marca nemaifiind aptă de a-și îndeplini funcțiile esențiale.

Subsidiar, instanța de recurs subliniază că, profitând de sistemul ”primul venit – primul deservit” de înregistrare a mărcii, deponentul, în speță Igor Mosin, a înregistrat cu respectarea prevederilor legale marca „Cistiulea” (Чистюля), nefiind aplicabilă la caz regula ”*fraus omnia corrumpit*” deoarece careva fraude ce ar compromite validitatea înregistrării nu au fost comise, or cel puțin nu au fost probate în instanță.

În special, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă că, nici o mențiune nu s-a făcut în cuprinsul

cererii de chemare in judecată despre existența unei mărci înregistrate în beneficiul recurentului-reclamant, iar singurul temei de anulare a mărcii invocat a fost cel amintit mai sus.

Față de cele arătate, instanța de recurs constată însă că, pentru a beneficia de protecția mărcii prevăzută de Lege, această marcă urma a fi înregistrată fie în condițiile legislației naționale, fie în conformitate cu Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891 sau în cazul recunoașterii mărcii ca fiind una notorie, acțiuni care nu au fost întreprinse.

Prevederile art. 6bis alin. 3) al Convenției de la Paris din 20 martie 1883 pentru protecția proprietății industriale, la care Republica Moldova este parte din 11 martie 1993, stipulează că, niciun termen nu va fi stabilit pentru depunerea cererilor de radiere sau de interzicere a folosirii mărcilor înregistrate sau folosite cu rea-credință.

Astfel, argumentele instanței de apel referitor la modul și termenul de apărare a drepturilor lui Veaceslav Jarovțev, precum și faptul că ultimul nu s-a opus la cererea intimatului privind înregistrarea mărcii, Colegiul lărgit le apreciază critic și le consideră irelevante.

Studiind argumentele expuse în cererea de recurs și referințe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a examinat pricina cu respectarea normelor de procedură și a aplicat corect legea materială, soluția pronunțată fiind una corectă, iar concluzia că soluția instanței de apel rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept material fiind una justă.

Cu privire la argumentele participanților la proces, însușite consecutiv de către instanțele inferioare pentru a admite și respectiv a respinge acțiunea, în special argumente cu privire la obiectul și formularea contractului încheiat între părți, deținerea de către părți a patentei de întreprinzător, Colegiul trage concluzia că acestea urmează a fi apreciate în raport cu temeiul principal al acțiunii - nulitatea mărcii înregistrată cu rea-credință, și nicidecum ca circumstanțe separate în vederea constatării valabilității sau nulității înregistrării și aprecierii întinderii efectelor contractului.

În acest context, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere și că nu este necesar să se pronunțe separat în privința motivelor invocate, cu privire la fondul cauzei civile.

De fapt, acestea sunt circumstanțe accesorii care depind în funcție de pretenția principală, fiind apreciate sub aspectul constatării acțiunilor de rea-credință la înregistrarea mărcii. Acestea, în esență, nu au forță juridică de a influența prezenta soluție pe caz (a se vedea, printre alte autorități, cauza Kamil Uzun vs Turcia, hotărârea din 10 mai 2007, § 64; cauza Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), hotărârea 17 iulie 2014, § 156).

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Veaceslav Jarovțev reprezentat de avocatul Lilia Dobra.

Se menține decizia din 07 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Jarovțev împotriva lui Igor Mosin, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind declararea nulă a mărcii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nina Vascan

Victor Burduh

Svetlana Filincova